

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๔๙-๐๓๑๑

ข่าวจากสำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์ ฉบับประจำวันที ๒๘ เดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๕๒ หน้า

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

มศว ให้นิสิตครู 5 ปีเรียนการตอรองกับวัฒนธรรม การบริโภค – เป็นแบบอย่างให้เด็ก

มศว ให้นิสิตครู 5 ปีเรียนการตอรองกับวัฒนธรรมการบริโภค หวังให้ครูไทยไม่ตกเป็นเหยื่อ
บริโภคนิยม ครวญครุสภาไม่เข้าใจรายวิชาวิชาชีพครู ออกระเบียบหวังสร้างครูแบบเดียวเหมือนเย็บเสื้อ
โหล ทำนายอนาคตครูไทยคิดไม่เป็น ไม่กล้าคิด ตัดกรอบเดิม เป็นผู้นำไม่ได้

ดร.พิศมัย รัตน์โรจน์สกุล หัวหน้าภาควิชาพื้นฐานของการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) เปิดเผยว่านิสิตที่เรียนในวิชาชีพครูทุกคน ควรจะได้เรียนและทำความเข้าใจต่อแนวคิด
กระบวนการและกลไกทางสังคม โดยเฉพาะในโลกยุคทุนนิยมที่เน้นวัฒนธรรมการบริโภคเป็นหลัก ผู้ที่จะออกเข้าสู่
เส้นทางอาชีพครูควรจะได้เตรียมตัวและรู้เท่าทันสังคมโลกที่เน้นระบบทุน ซึ่งมีมันจะมาพร้อมกับวัฒนธรรมการ
บริโภค

“ทางภาควิชาพื้นฐานของการศึกษา จึงมีรายวิชาการตอรองกับวัฒนธรรมการบริโภค หรือ
Negotiating Consumer Culture เพราะทางมศวตระหนักดีว่าผู้ที่เข้าสู่เส้นทางอาชีพครูนั้น ไม่ใช่จะรู้แต่
กฎระเบียบ จรรยาบรรณ ข้อควรปฏิบัติของครูเท่านั้น หากแต่สิ่งที่ครูรุ่นใหม่ ๆ ต้องเผชิญอยู่ก็คือการจะ
ฟันฝ่าวัฒนธรรมความคิดความเชื่อที่มีต่อวัฒนธรรมการบริโภคที่โหมกระหน่ำเข้ามาได้อย่างไร และทำ
อย่างไรที่ครูไทยจะรู้เท่าทันวัฒนธรรมการบริโภค อีกทั้งสร้างฐานคิดของความพอเพียงในการดำรงชีวิต
พร้อมจะลุกขึ้นมาต่อสู้และสร้างอำนาจตอรองอย่างมีสติและมีปัญญากับวัฒนธรรมการบริโภคนิยม
เพราะอย่าลืมน่าว่าครูไทยทุกคนต้องสร้างกระบวนการคิด วิเคราะห์ แยะแยะ รู้เท่าทัน และมีวิธีการตอรอง
ให้เกิดขึ้นในเด็กไทย เพราะถ้าสถาบันการศึกษาไม่ช่วยกันเปิดวิชาชีพครูที่สอนให้รู้จักสร้างกระบวนการ
คิด แยกแยะวิเคราะห์ ให้แก่นิสิตครู สถาบันการศึกษาที่ผลิตครูก็จะได้ผู้ที่เดินเข้าสู่เส้นทางอาชีพครูที่
อ่อนแอ และพร้อมจะเดินตามกระแสโลกทุนนิยมอย่างไม่รู้จักตั้งคำถาม และเป็นเหยื่อของวัฒนธรรมการ
บริโภคในระบบทุนนิยม และอย่าหวังที่จะสอนให้เด็กไทยรู้จักความพอเพียงได้เมื่อครูไทยยังพ่ายแพ้ต่อ
วัฒนธรรมการบริโภคนิยม”

ดร.พิศมัย กล่าวอีกว่า วิชาการตอรองกับวัฒนธรรมการบริโภค เป็นวิชาบังคับที่ให้นิสิตครูไม่ว่าจะเป็น
นิสิตที่เรียนในวิชาเอกปฐมวัย วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย สังคมศึกษา ภาษาอังกฤษ พลศึกษา และศิลปกรรม
เข้าใจการก่อรูปของวัฒนธรรมการบริโภคในระบบทุนนิยม รู้ระบบสัญลักษณ์ของวัฒนธรรมการบริโภคที่ส่งผ่าน

ทางสื่อในรูปแบบต่างๆ ทั้งในรูปของการโฆษณาสินค้าและในที่แ่งเร้นในรูปแบบต่างๆ ผลกระทบของวัฒนธรรม การบริโภคต่อการดำรงชีพของผู้คนในสังคม การสร้างกระบวนการคิดให้นิสิตที่จะสำเร็จการศึกษาออกไปเป็นครูได้ ตระหนักถึงปัญหา แลรู้เท่าทัน และพร้อมจะสร้างอำนาจต่อรองกับวัฒนธรรมบริโภคอย่างชาญฉลาด เมื่อผู้ที่จะ ออกไปเป็นครูเข้าใจ การจะออกไปสอนเด็กไทยให้รู้เท่าทันวัฒนธรรมการบริโภคก็ไม่ยาก และจะทำให้เข้าถึงการ สอนเรื่องความพอเพียงในการใช้ชีวิต”

ที่ผ่านมามาคณะกรรมการ มาตรฐานหลักสูตรและมาตรฐานการผลิตเพื่อการรับรองปริญญาและ ประกาศนียบัตรทางการศึกษาคุรุสภา ต้องการให้มหาวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนในคณะศึกษาศาสตร์ ครู ศาสตราจารย์จัดการเรียนการสอนในแบบที่คุรุสภาต้องการ ซึ่งหมายถึงมีกรอบให้เราผลิตครูแบบเดียวให้เป็นไปตาม เกณฑ์ที่คุรุสภาเป็นคนกำหนด ไม่ยืดหยุ่น มิฉะนั้นแล้วนิสิตนักศึกษาจะไม่ได้ไปประกอบวิชาชีพ ตามวุฒิ การศึกษาบัณฑิต หลักสูตร 5 ปี การที่คุรุสภากำหนดเกณฑ์ก็เพื่อจะวางมาตรฐานด้านวิชาชีพครู แต่ในความเป็น จริงของการเขียนเกณฑ์ต่างๆ ขึ้นมานั้น คุรุสภาไม่เข้าใจว่าเพราะอะไรที่คณะต้องสอนวิชานี้ แต่จะพิจารณาอย่าง เดียวว่าเป็นไปตามลายลักษณ์อักษรที่กำหนดหรือไม่ กระบวนการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ ที่มหาวิทยาลัยได้สร้าง ผ่านวิชาเรียนในบางรายวิชา ทางคุรุสภาไม่เข้าใจว่ามีเหตุผลต้องเรียน จะได้ประโยชน์อะไรหากเรียนวิชาเหล่านั้น อยากบอกว่าถ้าคุรุสภายังกำหนดเกณฑ์แบบเดิมเราจะได้ครูแบบเดิม ที่ไม่ได้พัฒนาแนวคิดและไม่มีอัตลักษณ์ของ แต่ละสถาบันที่ผลิตครูหลงเหลืออยู่เลย อย่างลืมนว่าการกำหนดเกณฑ์เดียวโดยไม่มีคามยืดหยุ่นและไม่เข้าใจหลัก คิดของคณะศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์ในแต่ละสถาบัน เราจะได้ครูไทยที่เหมือนกัน คือคิดไม่เป็น ไม่กล้าคิด ตัด อยู่ในกรอบ แก้ปัญหาที่ถาโถมกับกระแสสังคม กระแสโลกไม่ได้ ไม่เป็นผู้หน้าที่ดีของเด็ก แนวทางที่คุรุสภาออก กฎระเบียบคล้ายกับการเย็บเสื้อเป็นโหลขาย ความจริงแล้วคุรุสภาควรจะต้องยืดหยุ่นกรอบให้แต่ละมหาวิทยาลัยที่ผลิต ครูให้เขามีอิสระและสามารถสร้างจุดแข็งของตัวเอง แต่แต่ละมหาวิทยาลัยสามารถสร้างอัตลักษณ์การผลิต นิสิต นักศึกษาศึกษาศาสตร์ ครุศาสตร์ที่มีอัตลักษณ์ของตัวเอง อย่างลืมนโรงเรียนต้องการครูที่มีความหลากหลาย ไม่ใช่ เป็นแบบเดียวกันอย่างที่คุรุสภากำหนดกรอบให้ศึกษาศาสตร์ ครุศาสตร์ทุกมหาวิทยาลัยเป็นผู้ผลิต โดยต้องเป็นไป ตามลายลักษณ์อักษรที่คุรุสภากำหนด แม้ว่ามหาวิทยาลัยจะใช้คำบางคำที่มีความหมายกว้างกว้างครอบคลุมกว่า แต่คุรุสภาก็ไม่ยอมรับและไม่เปิดใจกว้างรับ ในตัวหลักสูตรถ้ามหาวิทยาลัยไหนต้องการผ่านการประเมินจึงต้อง ปรับให้เป็นไปตามที่คุรุสภากำหนดทุกประการ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเสียดายมากที่คุรุสภาไม่เข้าใจฐานคิดแต่ละรายวิชา ในรายวิชาชีพครูของแต่ละมหาวิทยาลัย

นายกิตติศักดิ์ ประเสริฐ นิสิตชั้นปีที่ 3 วิชาเอกเคมี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) กล่าวว่า การที่มหาวิทยาลัยให้เรียนในรายวิชาที่สร้างกระบวนการคิดถือว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง โดยเฉพาะ ในโลกปัจจุบัน คนที่จะจบออกไปเป็นครูนั้นต้องมีอัตลักษณ์ของตัวเองให้ชัดเจน ที่ไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน และ การเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการคิดจะส่งผลให้นิสิตที่เรียนอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์ ครุศาสตร์สามารถพัฒนาขึ้น ไปสู่กฎระเบียบความเป็นครู จรรยาบรรณ จิตสำนึกสาธารณะได้ โดยที่ไม่จำเป็นต้องมีรายวิชากฎระเบียบวามเป็น ครู จรรยาบรรณ จิตสำนึกของความเป็นครูก็ได้ ถ้าบางรายวิชาได้ใส่เรื่องของกระบวนการคิด แยกแยะ วิเคราะห์ ให้กับนิสิตนักศึกษาเขาก็สามารถเข้าใจกฎระเบียบ จรรยาบรรณ จิตสำนึกโดยไม่จำเป็นต้องไปท่องจำ การที่จะให้ครูไทยเป็นต้นแบบในเรื่องของการใช้ชีวิตอย่างพอเพียงนั้น เราต้องปลูกฝังมาตั้งแต่สมัยที่ครูคนนั้นเป็น นิสิต นักศึกษา ซึ่งรายวิชาวิชาการต่อรองกับวัฒนธรรมการบริโภค ที่มศว เปิดสอนนั้นทำให้ผู้เรียนรู้เท่าทันและเรา พร้อมจะออกไปใช้กระบวนการที่เรียนไปสร้างความเข้มแข็งให้นักเรียนไม่ต้องตกเป็นเหยื่อของสังคมบริโภคนิยม หากครูไทยรู้เท่าทันสังคมบริโภคนิยม ครูก็จะสร้างภูมิคุ้มกันให้เด็ก ๆ ได้

ข้อมูลข่าวและที่มา

ผู้สื่อข่าว : ชาติชาย รำพึง Rewriter : ชาติชาย รำพึง
สำนักข่าวแห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์ : <http://thainews.prd.go.th>